

Spm. nr. 741

Til *miljøministeren* (23/4 80) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Når et dambrug midlertidigt på grund af voldsomme okkermængder i vandløbsvand har måttet indstille eller begrænse sin produktion og som følge deraf rent faktisk ikke fuldt ud har udnyttet sin vandindvindingsret i f.eks. 4–6 år, bør dambrugeren så dermed have fortabt dele af eller hele sin indvindingsret?«

Begrundelse

En del af de jyske brunkulslejer har periodisk afgivet voldsomme mængder af okker til det ferske vand i vandløbene i det midt- og vestjyske område. Okkerudfældningerne i vandløbene har undertiden været så kraftige, at vandløbsvandet har været helt ubrugeligt som produktionsgrundlag i et dambrug, og nogle dambrug har i den anledning i kortere åremål helt eller delvis måttet indstille på grund af okker fra de gamle brunkulslejer. Men da alle grene af eksportproduktionen i vort samfund i disse år nødvendigvis må udnyttes til det yderste, vil det jo være helt urimeligt, hvis såkaldte miljøfolk ville benytte et forbigående forureningsforhold fra brunkulslejerne til at forhindre, at mulige eksportproduktioner bliver iværksat, når mulighederne er til stede.

Besvarelse (5/5 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

I anledning af spørgsmålet har jeg indhentet følgende redegørelse fra miljøstyrelsen:

»Miljøstyrelsen går ud fra, at spørgsmålet kan henføres til en afgørelse, miljøstyrelsen har truffet for nylig vedrørende et dambrug i Ringkøbing amt.

Omstændighederne i den omhandlede sag var følgende:

Det pågældende dambrug var blevet godkendt til drift med 74 damme ved landvæsenkommissionskendelse af 8. oktober 1953.

Fra omkring slutningen af 1960'erne havde dambruget kun været i drift i begrænset omfang, angiveligt på grund af produktionsvanskeligheder som følge af okkerudledning fra nogle ovenfor beliggende brunkulslejer.

I perioden 1969–79 havde dambruget således kun haft periodevis fiskehold i ikke over 10 damme.

Som følge af det offentlige investeringer i renning af afløbsvandet fra brunkulslejerne var kvaliteten i det pågældende vandløb i de seneste år imidlertid blevet forbedret, og ejerne ønskede derfor nu at forøge produktionen inden for rammerne af den oprindelige kendelse.

Ringkøbing amtsråd meddelte på denne baggrund ejerne, at yderligere inddragelse af damme i produktionen ud over de 10 allerede igangværende damme krævede godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 35.

Afgørelsen blev påklaget til miljøstyrelsen, der under hensyn til de foreliggende oplysninger om den begrænsede drift af dambruget i perioden 1969–79 var enig med amtsrådet i, at en yderligere inddragelse af damme i produktionen som den ønskede måtte medføre, at der indtrådte godkendelsespligt efter miljøbeskyttelseslovens § 35. Miljøstyrelsen stadfæstede derfor i skrivelse af 25. marts 1980 amtsrådets afgørelse.

Miljøstyrelsens afgørelse er herefter af ejeren blevet påklaget til miljøankenævnet, der endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.«

Jeg kan henholde mig til miljøstyrelsens udtalelse og finder ikke på nuværende tidspunkt at kunne udtale mig yderligere om det stillede spørgsmål.

Spm. nr. 742

Til *industriministeren* (23/4 80) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Hvor meget har B & W Alpha Diesel og B & W Holeby Diesel modtaget i egnsudviklingsstøtte inden for de sidste 5 år, og hvor stor en del af dette beløb er forlangt tilbagebetalt i forbindelse med salget til M.A.N.?«

Besvarelse (30/4 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Oplysninger om konkrete sager, der behandles i medfør af egnsudviklingslovens bestemmelser, og om forholdene i de virksomheder, der søger eller har opnået bistand i henhold til loven, er fortrolige og kan ikke videregives. Jeg ser mig derfor ikke i stand til at give de ønskede oplysninger.